

Na dowód powyższego niżej podpisani, odpowiednio upętnomocnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Rzymie dnia dwudziestego szóstego października 1961 r. w jednym egzemplarzu w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim. Uwierzytelnione odpisy zostaną dostarczone przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych wszystkim państwom zaproszonym na konferencję, o której mowa w art. 23, i wszystkim państwom członkowskim Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy, Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Oświaty, Nauki i Kultury oraz Dyrektorowi Biura Międzynarodowego Związku Ochrony Dzieł Literackich i Artystycznych.

In faith whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Rome, this twenty-sixth day of October 1961, in a single copy in the English, French and Spanish languages. Certified true copies shall be delivered by the Secretary-General of the United Nations to all the States invited to the Conference referred to in Article 23 and to every State Member of the United Nations, as well as to the Director-General of the International Labour Office, the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization and the Director of the Bureau of the International Union for the Protection of Literary and Artistic Works.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych;
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do powyższej konwencji;
- konwencja jest przyjęta i potwierdzona oraz będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 31 grudnia 1996 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *D. Rosati*

801

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 czerwca 1997 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowej konwencji o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych, sporządzonej w Rzymie dnia 26 października 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z postanowieniem art. 24 ust. 3 Międzynarodowej konwencji o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych, sporządzonej w Rzymie dnia 26 października 1961 r., został złożony dnia 13 marca 1997 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi powyższej konwencji dokument przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do tej konwencji.

Przystępując do wspomnianej konwencji Rzeczpospolita Polska złożyła w odniesieniu do poniższych artykułów następujące oświadczenia:

W odniesieniu do art. 5 ust. 3:

Rzeczpospolita Polska nie będzie stosować kryterium publikacji.

W odniesieniu do art. 6 ust. 2:

Rzeczpospolita Polska udzieli ochrony nadaniom tylko w przypadku, gdy siedziba organizacji nadawczej znajduje się w innym Umawiającym się Państwie.

W odniesieniu do art. 16 ust. 1 lit. (a) pkt (i), (iii) oraz (iv) Rzeczpospolita Polska:

- (i) w odniesieniu do nadawców — nie będzie stosować określonego w art. 12 konwencji korzystania z opublikowanego fonogramu,
- (iii) w odniesieniu do szkół — nie będzie stosować postanowień art. 12 konwencji do fonogramów, których producent nie jest obywatelem żadnego z Umawiających się Państw,
- (iv) w odniesieniu do szkół — nie będzie stosować postanowień art. 12 konwencji do fonogramów, których producent jest obywatelem innego Umawiającego się Państwa; zakres i czas trwania ochrony przewidzianej w tym artykule ograniczo-

ne zostaną do zakresu i czasu trwania ochrony, jakiej to Umawiające się Państwo udziela fonogramom utrwalonym po raz pierwszy przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej.

W odniesieniu do art. 16 ust. 1 lit. (b) Rzeczypospolita Polska nie będzie stosować postanowień art. 13 litery (d) konwencji, w celu wyłączenia uprawnień organizacji nadawczych w zakresie publicznych odtworzeń programów w miejscach publicznych za odpłatnością za wstęp.

Zgodnie z postanowieniem art. 25 ust. 2 wskazanej wyżej konwencji wchodzi ona w życie w stosunku do Polski dnia 13 czerwca 1997 r. Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z art. 25 ust. 1 powyższej konwencji weszła ona w życie dnia 18 maja 1964 r., a następujące państwa stały się jej stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia bądź oświadczenia o sukcesji w niżej podanych datach:

Argentyna	2 grudnia 1991 r.
Australia	30 czerwca 1992 r.
Austria	9 marca 1973 r.
Barbados	18 czerwca 1983 r.
Boliwia	24 sierpnia 1993 r.
Brazylia	29 czerwca 1965 r.
Bułgaria	31 maja 1995 r.
Burkina Faso	14 października 1987 r.
Chile	5 czerwca 1974 r.
Republika Czeska*	30 września 1993 r.
Dania	23 czerwca 1965 r.
Republika Dominikańska	27 października 1986 r.
Ekwador	19 grudnia 1963 r.
Fidżi	11 stycznia 1972 r.
Filipiny	25 czerwca 1984 r.
Finlandia	21 lipca 1983 r.
Francja	3 kwietnia 1987 r.
Grecja	6 października 1992 r.
Gwatemala	14 października 1976 r.
Hiszpania	14 sierpnia 1991 r.
Honduras	16 listopada 1989 r.
Irlandia	19 czerwca 1979 r.
Islandia	15 marca 1994 r.
Jamajka	27 października 1993 r.
Japonia	26 lipca 1989 r.
Kolumbia	17 czerwca 1976 r.
Kongo	29 czerwca 1962 r.
Kostaryka	9 czerwca 1971 r.
Lesotho	26 października 1989 r.
Luksemburg	25 listopada 1975 r.
Meksyk	17 lutego 1964 r.
Mołdowa	5 września 1995 r.
Monako	6 września 1985 r.
Niderlandy	7 lipca 1993 r.
Niemcy	21 lipca 1966 r.
Niger	5 kwietnia 1963 r.

Nigeria	29 lipca 1993 r.
Norwegia	10 kwietnia 1978 r.
Panama	2 czerwca 1983 r.
Paragwaj	26 listopada 1969 r.
Peru	7 maja 1985 r.
Saint Lucia	17 maja 1996 r.
Republika Salwadoru	29 marca 1979 r.
Słowacja*)	28 maja 1993 r.
Słowenia	9 lipca 1996 r.
Szwajcaria	24 czerwca 1993 r.
Szwecja	13 lipca 1962 r.
Urugwaj	4 kwietnia 1977 r.
Wenezuela	30 października 1995 r.
Węgry	10 listopada 1994 r.
Włochy	8 stycznia 1975 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	30 października 1963 r.

2. Podczas składania dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia, jak również oświadczeń o sukcesji, wskazane niżej państwa złożyły następujące oświadczenia i zastrzeżenia:

AUSTRALIA

Deklaracje:

„Zgodnie z art. 5.3 Australia nie stosuje kryterium publikacji.

Zgodnie z art. 6.2. Australia chroni audycje tylko w przypadku, gdy siedziba danej organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terenie tego Układającego się Państwa.

Zgodnie z art. 16.1(a), odnośnie do art. 12, Australia nie stosuje postanowień tego artykułu, oraz

Zgodnie z art. 16.1(b), odnośnie do art. 13, Australia nie stosuje punktu (d) tego artykułu.”

AUSTRIA

1. Zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (iii) Konwencji, Austria nie stosuje postanowień art. 12 w odniesieniu do fonogramów, których producent nie jest obywatelem Układającego się Państwa.

2. Zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (iv) Konwencji [...], Austria ogranicza ochronę ustanowioną w art. 12 i obejmującą fonogramy, których producent jest obywatelem Układającego się Państwa, do zakresu oraz okresu, w jakich dane Układające się Państwo udziela ochrony fonogramom, które pierwotnie utrwalone zostały przez obywatela austriackiego.

3. Zgodnie z art. 16 ust. 1(b) Konwencji Austria nie stosuje postanowień art. 13(d).

*) Na zasadzie sukcesji.

BUŁGARIA

Deklaracje:

1. Republika Bułgarii deklaruje, zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (iii), że nie stosuje postanowień art. 12 w odniesieniu do fonogramów, których producent nie jest obywatelem innego Układającego się Państwa.

2. Republika Bułgarii deklaruje, zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (iv), iż ogranicza ochronę ustanowioną w art. 12 i obejmującą fonogramy, których producent jest obywatelem Układającego się Państwa, do zakresu oraz okresu, w jakich dane Układające się Państwo udziela ochrony fonogramom, które pierwotnie utrwalone zostały przez obywatela Republiki Bułgarii.

REPUBLIKA CZESKA¹

DANIA

„1) *W odniesieniu do art. 6 ust. 2:* Organizacje nadawcze objęte są ochroną jedynie wówczas, gdy ich siedziba znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy nadawane przez nie audycje transmitowane są z przekaźnika znajdującego się na terenie tego Układającego się Państwa.

2) *W odniesieniu do art. 16 ust. 1(a) (ii):* Postanowienia art. 12 mają zastosowanie jedynie w odniesieniu do nadawania oraz wszelkich innych form podawania do publicznej wiadomości, które podejmowane są w celach zarobkowych.

3) *W odniesieniu do art. 16 ust. 1(a) (iv):* W odniesieniu do fonogramów, których producent jest obywatelem innego Układającego się Państwa, ochrona ustanowiona w art. 12 ograniczona jest do zakresu i okresu, w których dane Układające się Państwo udziela ochrony fonogramom utrwalonym pierwotnie przez obywatela Danii.

4) *W odniesieniu do art. 17:* Dania udzieli ochrony, o której stanowi art. 5, jedynie w przypadku, gdy pierwsze utrwalenie dźwięku dokonane zostało w innym Układającym się Państwie (kryterium utrwalenia) oraz — dla potrzeb art. 16 ust. 1(a) (iii) oraz (iv) — stosuje to kryterium w miejsce kryterium obywatelstwa”.

FIDŻI

„(1) Na mocy art. 5.1(b) oraz zgodnie z art. 5.3 Konwencji Fidżi nie stosuje w odniesieniu do fonogramów kryterium utrwalenia.

(2) Na mocy art. 6.1 oraz zgodnie z art. 6.2 Konwencji Fidżi chroni audycje tylko w przypadku, gdy siedziba danej organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terytorium tego Układającego się Państwa.

(3) Na mocy art. 12 oraz zgodnie z art. 16.1 Konwencji:

(a) Fidżi nie stosuje postanowień art. 12 w odniesieniu do poniższych zastosowań:

(i) publicznego odtworzenia fonogramu w pomieszczeniach służących jako miejsce zamieszkania lub noclegu, w ramach udogodnień przeznaczonych wyłącznie lub przede wszystkim dla jego lokatorów lub pensjonariuszy, z wyjątkiem tych przypadków, gdy pobierana jest specjalna opłata za wstęp do tych pomieszczeń, w których słyszalny jest fonogram,

(ii) publicznego rozpowszechniania fonogramu w ramach działalności — lub działań na rzecz — klubu, stowarzyszenia lub innej organizacji, która nie została ustanowiona i nie prowadzi działalności dla celów zarobkowych oraz której zasadniczym celem jest działalność charytatywna lub inna działalność mająca na celu szerzenie religii, oświaty lub opieki społecznej, z wyjątkiem przypadków, gdy pobierana jest opłata za wejście na teren, gdzie dany fonogram będzie słyszalny, a jakkolwiek część przychodu z tytułu opłat przeznaczona jest na cele inne niż na rzecz danej organizacji.

(b) *W odniesieniu do fonogramów, których producent nie jest obywatelem innego Układającego się Państwa oraz w odniesieniu do fonogramów, których producent jest obywatelem jednego z Układających się Państw, które złożyło deklarację zgodnie z art. 16.1(a) i stwierdzając, że nie stosuje postanowień art. 12, Fidżi nie zapewnia ochrony ustanowionej w art. 12, chyba że w którymkolwiek z powyższych przypadków fonogram został po raz pierwszy odtworzony w jednym z Układających się Państw, które nie złożyło takiej deklaracji.”*

Powiadomienie otrzymane dnia 12.06.1972 r.:

„Po rozpatrzeniu rzeczony Konwencji Rząd Fidżi niniejszym wycofuje swoją deklarację w sprawie niektórych postanowień art. 12 i w miejsce powyższego deklaruje, zgodnie z art. 16.1. rzeczony Konwencji, że Fidżi nie stosuje postanowień art. 12.”

FINLANDIA⁵

Zastrzeżenia:

„1. ...

2. *Art. 16 ust. 1(a) (i)*

Postanowienia art. 12 nie mają zastosowania w odniesieniu do fonogramów nabytych przez organizację nadawczą przed dniem 1 września 1961 r.

3. *Art. 16 ust. 1(a) (ii)*

Postanowienia art. 12 stosowane są jedynie w odniesieniu do transmisji oraz wszelkich innych form podawania do publicznej wiadomości, podejmowanych w celach zarobkowych.

4. *Art. 16 ust. 1(a) (iv)*

W odniesieniu do fonogramów utrwalonych po raz pierwszy w innym Układającym się Państwie, ochrona

ustanowiona w art. 12 ograniczona jest do zakresu i okresu, w jakich dane Układające się Państwo udziela ochrony fonogramom, które utrwalone zostały po raz pierwszy w Finlandii.

5. ...

6. Art. 17:

Dla potrzeb art. 5 Finlandia stosuje jedynie kryterium utrwalenia, a dla potrzeb art. 16 ust. 1(a) (iv) — kryterium utrwalenia zamiast kryterium obywatelstwa.”

FRANCJA

Art. 5:

Rząd Republiki Francuskiej deklaruje, zgodnie z art. 5 ust. 3 Konwencji w sprawie ochrony fonogramów, że odrzuca kryterium pierwszej publikacji na rzecz kryterium pierwszego utrwalenia.

Art. 12:

Rząd Republiki Francuskiej deklaruje, po pierwsze, że nie stosuje postanowień tego artykułu do wszystkich fonogramów, których producent nie jest obywatelem Układającego się Państwa, zgodnie z postanowieniami art. 16 ust. 1(a) (iii) rzeczony Konwencji.

Rząd Republiki Francuskiej deklaruje, po wtóre, że ogranicza ochronę ustanowioną w tym artykule (art. 12) i obejmującą fonogramy, których producent jest obywatelem Układającego się Państwa, do zakresu oraz okresu, w jakich dane Układające się Państwo udziela ochrony fonogramom, które pierwotnie utrwalone zostały przez obywateli francuskich.

29 czerwca 1987 r.

Rząd Francji oznajmia, że w jego rozumieniu wyrażenie „Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości”, wymienione w art. 30 Konwencji, obejmuje nie tylko ten Trybunał, ale również jego izbę.

HISZPANIA

Deklaracje:

Art. 5:

[Rząd Hiszpanii] nie stosuje kryterium pierwszej publikacji i stosuje w zamian kryterium pierwszego utrwalenia.

Art. 6:

[Rząd Hiszpanii] chroni audycje tylko w przypadku, gdy siedziba danej organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terytorium tego Układającego się Państwa.

Art. 16:

Po pierwsze [Rząd Hiszpanii] nie stosuje postanowień art. 12 w odniesieniu do tych fonogramów, któ-

rych producent nie jest obywatelem Układającego się Państwa.

Po wtóre Rząd Hiszpanii w odniesieniu do fonogramów, których producent jest obywatelem innego Układającego się Państwa, ogranicza zakres i czas trwania ochrony ustanowionej w art. 12 do zakresu i okresu, w jakich Układające się Państwo udziela ochrony fonogramom, które pierwotnie utrwalone zostały przez obywateli hiszpańskich, zgodnie z postanowieniami art. 16 ust. 1(a) (iv) Konwencji.

IRLANDIA

„(1) Na mocy art. 5 ust. 1 oraz zgodnie z art. 5 ust. 3 Konwencji Irlandia nie stosuje kryterium utrwalenia.

(2) Na mocy art. 6 ust. 1 oraz zgodnie z art. 6 ust. 2 Konwencji Irlandia chroni audycje tylko w przypadku, gdy siedziba danej organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terytorium tego Układającego się Państwa.

(3) Na mocy art. 12 oraz zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (iii) Irlandia nie chroni audycji nadanych publicznie (a) w pomieszczeniach służących jako miejsce zamieszkania lub noclegu, w ramach udogodnień przeznaczonych wyłącznie lub przede wszystkim dla jego lokatorów lub pensjonariuszy, z wyjątkiem tych przypadków, gdy pobierana jest specjalna opłata za wstęp do tych pomieszczeń, w których słyszalny jest fonogram, (b) w ramach działalności — lub działań na rzecz — klubu, stowarzyszenia lub innej organizacji, która nie została ustanowiona lub nie prowadzi działalności dla celów zarobkowych oraz której zasadniczym celem jest działalność charytatywna lub inna działalność mająca na celu szerzenie religii, oświaty lub opieki społecznej, z wyjątkiem przypadków, gdy pobierana jest opłata za wejście na teren, gdzie dany fonogram będzie słyszalny, a jakkolwiek część przychodu z tytułu opłat przeznaczona jest na cele inne niż na rzecz danej organizacji”.

ISLANDIA

Deklaracje:

Zgodnie z postanowieniami art. 5 ust. 3 Islandia nie stosuje kryterium utrwalenia.

Zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. 2 Islandia chroni audycje tylko w przypadku, gdy siedziba danej organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terytorium tego Układającego się Państwa.

Zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (i) Islandia nie stosuje postanowień art. 12 odnośnie do korzystania z fonogramów opublikowanych przed dniem 1 września 1961 r.

Zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (ii) Islandia stosuje art. 12 jedynie w odniesieniu do nadawania lub wszelkich innych form podawania do publicznej wiadomości, podejmowanych w celach zarobkowych.

Zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (iii) Islandia nie stosuje postanowień art. 12 w odniesieniu do fonogramów, których producent nie jest obywatelem innego Układającego się Państwa.

Zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (iv) w odniesieniu do fonogramów, których producent jest obywatelem innego Układającego się Państwa, Islandia ogranicza ochronę ustanowioną w art. 12 do zakresu oraz okresu, w jakich dane Układające się Państwo obejmuje ochroną fonogramy utwalone po raz pierwszy w Islandii.

JAPONIA

Deklaracja:

„(1) Zgodnie z art. 5 ust. 3 Konwencji Rząd Japonii nie stosuje kryterium publikacji w zakresie ochrony producentów fonogramów.

(2) Zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (ii) Konwencji Rząd Japonii stosuje postanowienia art. 12 Konwencji w odniesieniu do zastosowania dla celów nadawczych lub dla celów rozpowszechniania drogą kablową.

(3) Zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (iv) Konwencji:

- (i) odnośnie do fonogramów, których producent jest obywatelem Układającego się Państwa, które złożyło deklarację zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (i) Konwencji, stwierdzając, że nie stosuje postanowień art. 12 Konwencji, Rząd Japonii nie udziela ochrony ustanowionej postanowieniami art. 12 Konwencji,
- (ii) odnośnie do fonogramów, których producent jest obywatelem innego Układającego się Państwa, które stosuje postanowienia art. 12 Konwencji, Rząd Japonii ogranicza okres ochrony zapewnionej w postanowieniach art. 12 Konwencji do okresu, w jakim dane Państwo obejmuje ochroną fonogramy utwalone po raz pierwszy przez obywatela japońskiego.”

KONGO

Rząd Konga poinformował Sekretarza Generalnego w drodze powiadomienia, które wpłynęło dnia 16 maja 1964 r., o swojej decyzji w sprawie przystąpienia do Konwencji po złożeniu następujących deklaracji:

(1) art. 5 ust. 3: wykluczeniu podlega „kryterium publikacji”,

(2) art. 16: całkowicie wykluczono zastosowanie art. 12.

LESOTHO

Zastrzeżenia:

„Na mocy art. 12 rzeczony Konwencji Rząd Królestwa Lesotho deklaruje, że postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania w przypadku audycji przygotowanych dla celów innych niż zarobkowe lub gdy podawanie do publicznej wiadomości w miejscach publicznych nie jest wynikiem działań czysto komercyjnych.

Odnośnie do art. 13:

„...[Królestwo Lesotho] nie uważa się za związane postanowieniami punktu (d).”

LUKSEMBURG

1. W odniesieniu do ochrony producentów fonogramów Luksemburg nie stosuje kryterium publikacji, lecz jedynie kryteria obywatelstwa i utrwalenia, zgodnie z art. 5 ust. 3 Konwencji.

2. W odniesieniu do ochrony fonogramów oraz zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (i) Konwencji Luksemburg nie stosuje żadnych postanowień art. 12

3. W odniesieniu do organizacji nadawczych oraz zgodnie z art. 16 ust. 1(b) Konwencji Luksemburg nie stosuje ochrony przewidzianej w art. 13d przed publicznym nadawaniem ich audycji telewizyjnych.

REPUBLIKA MOŁDOWA

Zastrzeżenia:

1. Zgodnie z art. 5 ust. 3 Republika Mołdowa deklaruje, że nie stosuje kryterium utrwalenia w rozumieniu art. 5 ust. 1(b).

2. Zgodnie z art. 6 ust. 2 Republika Mołdowa deklaruje, że chroni audycje tylko w przypadku, gdy siedziba danej organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terytorium tego Układającego się Państwa.

3. W odniesieniu do art. 16 ust. 1(a) Republika Mołdowa deklaruje, że:

- a) nie stosuje postanowień art. 12 w przypadku publicznego odtwarzania fonogramów w ramach działań — lub działań na rzecz — klubu, stowarzyszenia lub innej organizacji ustanowionej lub prowadzącej działalność na zasadach niekomercyjnych, której celem jest, ogólnie mówiąc, działalność charytatywna lub działalność mająca na celu rozwój oświaty, wspieranie dobra publicznego oraz krzewienie religii, z wyjątkiem przypadków, gdy pobierana jest opłata za wejście na część terenu, gdzie dany fonogram będzie słyszalny, a jakkolwiek część przychodu z tytułu opłat przeznaczona jest na cele inne niż na rzecz danej organizacji,
- b) nie stosuje postanowień art. 12 w odniesieniu do fonogramów, których producent nie jest obywatelem innego Układającego się Państwa,
- c) ogranicza ochronę ustanowioną w art. 12 i obejmującą fonogramy, których producent jest obywatelem innego Układającego się Państwa, do zakresu oraz okresu, w jakich dane Układające się Państwo udziela ochrony fonogramom, które pierwotnie zostały utwalone przez obywatela Republiki Mołdowa.

MONAKO

Zastrzeżenia:

1. W odniesieniu do ochrony producentów fonogramów Monako nie stosuje kryterium publikacji, lecz jedynie kryteria obywatelstwa i utrwalenia, zgodnie z art. 5 ust. 3.

2. W odniesieniu do organizacji nadawczych oraz zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (i) Monako nie stosuje żadnych postanowień art. 12.

3. W odniesieniu do organizacji nadawczych oraz zgodnie z art. 16 ust. 1(b) Monako nie stosuje postanowień art. 13(d) w sprawie ochrony przed publicznym nadawaniem audycji telewizyjnych.

NIDERLANDY

Zastrzeżenie:

„Rzeczona Konwencja przestrzegana jest z zachowaniem następujących zastrzeżeń, o których stanowi art. 16 ust. 1 (a) (iii) oraz (iv) Konwencji:

- Królestwo Niderlandów nie stosuje postanowień art. 12 odnośnie do fonogramów, których producent nie jest obywatelem innego Układającego się Państwa,
- w odniesieniu do fonogramów, których producent jest obywatelem innego Układającego się Państwa, Królestwo Niderlandów ogranicza ochronę ustanowioną w art. 12 do zakresu oraz okresu, w jakich dane Układające się Państwo zapewnia ochronę fonogramom, które pierwotnie utrwalone zostały przez obywatela Królestwa Niderlandów.”

NIEMCY^{2,3}

Republika Federalna Niemiec czyni następujące zastrzeżenia ustanowione w art. 5 ust. 3 oraz w art. 16 ust. 1(a) (iv) Międzynarodowej konwencji o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych:

„1) W odniesieniu do ochrony producentów fonogramów Republika Federalna Niemiec nie stosuje kryterium utrwalenia wymienionego w art. 5 ust. 1(b) Konwencji,

„2) W odniesieniu do fonogramów, których producent jest obywatelem innego Układającego się Państwa, Republika Federalna Niemiec ogranicza ochronę ustanowioną w art. 12 Konwencji do zakresu oraz okresu, w jakich dane Układające się Państwo zapewnia ochronę fonogramom utrwalonym po raz pierwszy przez obywatela Niemiec.”

NIGER

Deklaracje:

(1) Art. 5 ust. 3: wyklucza się „kryterium publikacji”,

(2) Art. 16: całkowicie wyklucza się stosowanie art. 12.

NIGERIA

Deklaracje:

1. W odniesieniu do art. 5 ust. 3: Federalna Republika Nigerii nie stosuje kryterium publikacji zgodnie z art. 5 ust. 1(c).

2. W odniesieniu do art. 6 ust. 2: Federalna Republika Nigerii chroni audycje tylko w przypadku, gdy siedziba danej organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terytorium tego Układającego się Państwa.

3. W odniesieniu do art. 16 ust. 1a:

- (i) postanowienia art. 12 nie mają zastosowania w przypadku publicznego odtwarzania fonogramów (a) w pomieszczeniach służących jako miejsce zamieszkania lub noclegu, w ramach udogodnień przeznaczonych wyłącznie lub przede wszystkim dla jego lokatorów lub pensjonariuszy, z wyjątkiem tych przypadków, gdy pobierana jest specjalna opłata za wstęp do tych pomieszczeń, w których słyszalny jest fonogram, (b) w ramach działalności — lub działań na rzecz — klubu, stowarzyszenia lub innej organizacji, która nie została ustanowiona lub nie prowadzi działalności dla celów zarobkowych oraz której zasadniczym celem jest działalność charytatywna lub inna działalność mająca na celu szerzenie religii, oświaty lub opieki społecznej, z wyjątkiem przypadków, gdy pobierana jest opłata za wejście na teren, gdzie dany fonogram będzie słyszalny, a jakkolwiek część przychodu z tytułu opłat przeznaczona jest na cele inne niż na rzecz danej organizacji,
- (ii) postanowienia art. 12 nie mają zastosowania w odniesieniu do fonogramów, których producent nie jest obywatelem innego Układającego się Państwa, oraz
- (iii) w odniesieniu do fonogramów, których producent jest obywatelem innego Układającego się Państwa, Federalna Republika Nigerii ogranicza ochronę ustanowioną w art. 12 do zakresu oraz okresu, w jakich dane Układające się Państwo zapewnia ochronę fonogramom, które pierwotnie utrwalone zostały przez obywatela Federalnej Republiki Nigerii.

NORWEGIA⁶

Zastrzeżenie:

- „a) Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt (a) (ii) wnosi się zastrzeżenie stanowiące, że art. 12 nie ma zastosowania w odniesieniu do korzystania z fonogramów dla potrzeb innych niż nadawcze.
- b) Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt (a) (iii), wnosi się zastrzeżenie stanowiące, że art. 12 nie ma zastosowania, jeżeli producent nie jest obywatelem innego Układającego się Państwa.
- c) Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt (a) (iv) wnosi się zastrzeżenie stanowiące, że zakres i czas trwania ochrony, o której stanowi art. 12, udzielanej fonogra-

mom wyprodukowanym przez obywatela w innym Układającym się Państwie, nie wykraczają poza ochronę udzielaną przez to Państwo fonogramom wyprodukowanym pierwotnie przez obywatela norweskiego.

„d) Zgodnie z art. 6 ust. 2 wnosi się zastrzeżenie stanowiące, że audycje są chronione jedynie wówczas, gdy siedziba organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie i gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terenie tego Układającego się Państwa.”

Deklaracja:

„Norweska Ustawa z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie podatku od publicznego odtwarzania nagrań występów artystów itp. ustanawia zasady refundacji tego podatku producentom i wykonawcom fonogramów.

Część rocznych dochodów z tego podatku przekazywana jest, zgodnie z prawem, producentom fonogramów traktowanym jako grupa — bez rozróżnienia narodowościowego — w formie wynagrodzenia za publiczne korzystanie z fonogramów.

Na mocy postanowień rzeczonyj Ustawy norwescy artyści-wykonawcy oraz ich spadkobiercy mogą otrzymywać wypłaty z podatku w zależności od indywidualnych potrzeb. Ustalenia dotyczące tych świadczeń leżą całkowicie poza ramami Konwencji.

Ustrój ustanowiony na mocy rzeczonyj Ustawy, pozostający w pełnej zgodności z wymogami Konwencji, pozostaje w mocy.”

SAINT LUCIA

Deklaracje:

„Rząd Saint Lucii deklaruje, że w odniesieniu do art. 5 nie stosuje kryterium publikacji zawartego w art. 5.1(c).

Rząd Saint Lucii deklaruje, że w odniesieniu do art. 12 nie stosuje tego artykułu do fonogramów, których producent nie jest obywatelem innego Układającego się państwa.”

SŁOWACJA¹

SŁOWENIA

Zastrzeżenia:

„1. Na mocy art. 5 ust. 1(c) oraz zgodnie z art. 5 ust. 3 Konwencji Republika Słowenii nie stosuje kryterium publikacji.

2. Zgodnie z art. 16 ust. 1 (a) (i) Konwencji Republika Słowenii nie stosuje postanowień art. 12 przed dniem 01.01.1998 r.”.

SZWAJCARIA

Zastrzeżenia:

Do art. 5:

Rząd Szwajcarii deklaruje, zgodnie z art. 5 ust. 3 Konwencji, że odrzuca kryterium pierwszego utrwalenia i stosuje w zamian kryterium pierwszej publikacji.

Do art. 12:

Zgodnie z postanowieniami art. 16 ust. 1 Konwencji Rząd Szwajcarii deklaruje, że nie stosuje postanowień art. 12 w odniesieniu do tych fonogramów, których producent nie jest obywatelem innego Układającego się Państwa.

Rząd Szwajcarii deklaruje również, że w odniesieniu do fonogramów, których producent jest obywatelem innego Układającego się Państwa, ogranicza ochronę ustanowioną w art. 12 do zakresu i okresu, w których to Układające się Państwo udziela ochrony fonogramom utrwalonym po raz pierwszy przez obywatela szwajcarskiego, zgodnie z postanowieniami art. 16 ust. 1(a) (iv) Konwencji.

SZWECJA⁷

(a) ...

(b) ...

(c) W odniesieniu do art. 16 ust. 1 pkt (a) (iv),

(d) ...

(e) ...

WŁOCHY

„(1) Na mocy art. 6 ust. 1 oraz zgodnie z art. 6 ust. 2 Konwencji Włochy chronią audycje tylko w przypadku, gdy siedziba danej organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terytorium tego Układającego się Państwa.

(2) Na mocy art. 12 oraz zgodnie z art. 16 ust. 1(a) Konwencji:

(a) Włochy stosują postanowienia art. 12 w odniesieniu do korzystania z fonogramów w celu nadawczym lub w celu podawania do publicznej wiadomości w jakiegokolwiek formie w celach zarobkowych, z wyłączeniem kinematografii;

(b) Włochy stosują postanowienia art. 12 jedynie do fonogramów utrwalonych w innym Układającym się Państwie;

(c) Włochy ograniczają ochronę ustanowioną w art. 12 i obejmującą fonogramy utrwalone w innym Układającym się Państwie do zakresu oraz okresu, w jakich dane Układające się Państwo zapewnia ochronę fonogramom, które pierwotnie utrwalone zostały we Włoszech. Jeżeli jednak dane Państwo nie przyznaje ochrony temu samemu beneficjentowi lub beneficjentom co Włochy, to fakt ten nie jest postrzegany jako różnica w zakresie ochrony.

(3) Na mocy art. 13 i zgodnie z art. 16 ust. 1(b) Konwencji Włochy nie stosują postanowień art. 13(d).

(4) Na mocy art. 5 i zgodnie z art. 17 Konwencji Włochy stosują jedynie kryterium utrwalenia dla potrzeb art. 5. To samo kryterium stosowane jest zamiast kryterium obywatelstwa dla potrzeb deklaracji, o których stanowi art. 16 ust. 1(a) (iii) oraz (iv) Konwencji.”

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

„(1) Na mocy art. 5 ust. 1(b) zgodnie z art. 5 ust. 3 Konwencji Zjednoczone Królestwo nie stosuje w odniesieniu do fonogramów kryterium utrwalenia.

(2) Na mocy art. 6 ust. 1 oraz w związku z art. 6 ust. 2 Konwencji Zjednoczone Królestwo chroni audycje tylko w przypadku, gdy siedziba danej organizacji nadawczej znajduje się w innym Układającym się Państwie oraz gdy audycja nadana została z przekaźnika znajdującego się na terytorium tego Układającego się Państwa.

(3) Na mocy art. 12 oraz w związku z art. 16 ust. 1 Konwencji:

(a) Zjednoczone Królestwo nie stosuje postanowień art. 12 odnośnie do następujących zastosowań:

(i) publicznego odtworzenia fonogramu w pomieszczeniach służących jako miejsce zamieszkania lub noclegu, w ramach udogodnień przeznaczonych wyłącznie lub przede

wszystkim dla jego lokatorów lub pensjonariuszy, z wyjątkiem tych przypadków, gdy pobierana jest specjalna opłata za wstęp do tych pomieszczeń, w których słyszalny jest fonogram,

(ii) publicznego rozpowszechniania fonogramu w ramach działalności — lub działań na rzecz — klubu, stowarzyszenia lub innej organizacji, która nie została ustanowiona i nie prowadzi działalności dla celów zarobkowych oraz której zasadniczym celem jest działalność charytatywna lub inna działalność mająca na celu krzewienie religii, oświaty lub opieki społecznej, z wyjątkiem przypadków, gdy pobierana jest opłata za wejście na teren, gdzie dany fonogram będzie słyszalny, a jakakolwiek część przychodu z tytułu opłat przeznaczona jest na cele inne niż na rzecz danej organizacji.

(b) W odniesieniu do fonogramów, których producent nie jest obywatelem innego Układającego się Państwa, oraz do fonogramów, których producent jest obywatelem Układającego się Państwa, które złożyło deklarację zgodnie z art. 16 ust. 1(a) (i) uznając, że nie stosuje postanowień art. 12, Zjednoczone Królestwo nie zapewnia ochrony ustanowionej w art. 12, chyba że w którymkolwiek z powyższych przypadków dany fonogram opublikowany został po raz pierwszy w Układającym się Państwie, które nie złożyło takiej deklaracji.”

Zastosowanie terytorialne

Uczestnik	Data wpłynięcia notyfikacji	Terytoria
Zjednoczone Królestwo ⁸	20.12.1966	Gibraltar
	10.03.1970	Bermudy
Niderlandy ⁴	7.07.1993	

UWAGI:

¹. Czechosłowacja przystąpiła do konwencji dnia 13.05.1964 r. z następującymi zastrzeżeniami:

„Zastrzeżenia przedstawione w art. 16 ust. 1 pkt (a) (iii) i (iv) Konwencji.”

². Patrz uwaga 13 w rozdziale I.2. wydawnictwa Sekretariatu ONZ „Wielostronne traktaty, których depozytariuszem jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych” (ST/LEG/SER. E/14).

³. Z deklaracją stanowiącą, że Konwencja dotyczy również kraju związkowego *Berlina*, począwszy od dnia, w którym wejdzie ona w życie dla Republiki Federalnej Niemiec.

W odniesieniu do wspomnianej wyżej deklaracji Sekretarz Generalny powiadomiony został przez Rządy Białoruskiej SRR, Czechosłowacji, Francji, Zjednoczonego Królestwa i Stanów Zjednoczonych Ameryki, Niemiec (Republiki Federalnej) oraz Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Rzeczone powiadomienia są identyczne merytorycznie, *mutatis mutandis*, z powiadomieniami, o których mowa w drugim ustępie uwagi 4 w rozdziale III.3. wydawnictwa Sekretariatu ONZ „Wielostronne traktaty, których depozytariuszem

jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych” (ST/LEG/SER. E/14). Patrz również uwaga 2 powyżej.

⁴. Dla Królestwa w Europie.

⁵. Dnia 10.02.1994 r. Rząd Finlandii powiadomił Sekretarza Generalnego o swojej decyzji w sprawie wycofania zastrzeżeń do art. 6, 2 i 16.1(b) i wprowadzenia poprawek zmniejszających zakres zastrzeżeń do art. 16.1(a) (ii), wniesionych przy ratyfikacji. Odnośnie do tekstu zastrzeżeń wniesionych przy ratyfikacji — por. ONZ, *Treaty Series*, t. 1324, str. 380.

⁶. Rząd Norwegii powiadomił Sekretarza Generalnego w nocy, która wpłynęła dnia 30.06.1989 r., o swojej decyzji w sprawie zastąpienia nowym zastrzeżeniem zastrzeżenia wniesionego do rzeczony Konwencji w chwili przystąpienia. Tekst wycofanego w ten sposób zastrzeżenia brzmi jak następuje:

„(a) Na mocy art. 16 ust. 1 pkt (a) (ii) wnosi się zastrzeżenie stanowiące, że art. 12 nie ma zastosowania odnośnie do wykorzystania innego niż w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych.”

7. Odnośnie do rzeczonych deklaracji dnia 27.06.1986 r. Sekretarz Generalny otrzymał od Rządu Szwecji następujące powiadomienie:

„Z zastosowaniem art. 18 Konwencji, notyfikacja powiadamiająca o wycofaniu lub wniesieniu poprawek do powiadomień zdeponowanych z dokumentem ratyfikacji w dniu 13.07.1962 r. w brzmieniu:

1. Notyfikacja odnośnie do art. 6 ust. 2 podlega wycofaniu.
2. Notyfikacja na mocy art. 16 ust. 1(a) (ii), zgodnie z którą Szwecja stosuje art. 12 jedynie w związku z nadawaniem, zostaje ograniczona co do zakresu i stanowi, że Szwecja stosuje art. 12 w odniesieniu do nadawania i takiego podawania do wiadomości publicznej, które przeprowadzane są w celach komercyjnych.
3. Notyfikacja odnośnie do art. 17 podlega wycofaniu w odniesieniu do reprodukcji fonogramów. Począwszy od dnia 01.07. 1986 r. Szwecja udziela ochrony wszystkim fonogramom zgodnie z art. 10 Konwencji.

Wycofania i poprawki nabierają mocy z dniem 01.07.1986 r.”

Następnie dnia 01.12.1995 r. Sekretarz Generalny otrzymał od Rządu Szwecji następującą notyfikację:

„Z zastosowaniem art. 18 Konwencji Szwecja wycofuje lub wprowadza poprawki do notyfikacji zdeponowanej wraz z dokumentem ratyfikacji w dniu 13.07.1962 r. w następującym brzmieniu:

1. Wycofuje się ze skutkiem natychmiastowym notyfikację na mocy art. 16.1.(a) (ii), zastąpioną poprawioną notyfi-

acją w dniu 26.06.1986 r., stanowiącą, że Szwecja stosuje art. 12 jedynie w odniesieniu do nadawania i takiego podawania do wiadomości publicznej, które przeprowadzane są w celach komercyjnych.

2. Wycofuje się ze skutkiem natychmiastowym notyfikację na mocy art. 16.1(b), stanowiącą, że Szwecja stosuje art. 13(d) jedynie w odniesieniu do publicznego odtwarzania audycji telewizyjnych w kinach lub w podobnych miejscach.

Odnośnie do tekstu deklaracji wycofania w ten sposób oraz deklaracji bez poprawek — por. ONZ, *Treaty Series*, t. 496, str. 94.

8. Zastosowania terytorialne zostały wdrożone z zachowaniem tych samych deklaracji, które złożono w imieniu Zjednoczonego Królestwa w chwili ratyfikacji Konwencji.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej konwencji, oraz szczegółowe wyjaśnienia w sprawie uwag¹ i ² zamieszczonych powyżej można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *D. Rosati*

802

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 29 września 1997 r.

w sprawie określenia sposobu tworzenia, ustalania ilości i jakości utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych oraz zasad i sposobu ich interwencyjnego wykorzystywania, a także sposobu prowadzenia działalności kontrolnej w zakresie tworzenia i gospodarowania zapasami obowiązkowymi paliw ciekłych.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciąży na wpisanych do rejestru producentach i importerach, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770).

§ 2. 1. Wielkość zapasów obowiązkowych w pierwszym roku po wprowadzeniu obowiązku tworzenia i utrzymywania tych zapasów powinna być równoważna dwóm procentom wielkości produkcji i przywozu z zagranicy paliw ciekłych, zrealizowanych przez podmiot w poprzednim roku w każdym z rodzajów paliw.

2. W każdym kolejnym roku wymagany poziom zapasów obowiązkowych wzrasta o dwa punkty procentowe.

3. Za wielkość przywiezioną uznaje się ilość paliwa określoną w decyzji organu celnego, zawierającą rozstrzygnięcie o dopuszczeniu towaru do obrotu na polskim obszarze celnym.

§ 3. 1. Producent paliw, wytwarzający paliwa poprzez przerób ropy naftowej, może tworzyć do 30% zapasów pod postacią ropy naftowej.

2. Na wniosek producentów Minister Gospodarki w drodze decyzji administracyjnej określi procentową ilość paliw, które chce zastąpić ropą naftową, oraz ilość tej ropy w zakresie ustalonym w ust. 1.

3. Przez produkcję, oprócz procesu przerobu ropy naftowej, rozumie się również procesy uszlachetniania i mieszania półproduktów lub komponentów, w wyni-